

Ganıtada

– Halil Aktaş · 09 Ağustos 2012

GANITA'da

Bak bir akşam daha güneş batıyor ganıtada
Sen yoksun.
Oturduğumuz masada başka bir çift var
Aşkın, sevginin güzelliklerini paylaşan
Ben yapayalnız seyrediyorum güneşin batışını
Kara bulutlara sarılıyor güneş
Saklamaya çalışıyor kendini
Ben seni arıyorum
Yoksun, saklısın kendi saklılığında
Yazmak istemiyorum sensizliği acı veriyor

Bak bir akşam daha güneş batıyor Ganıtada
Ben sensiz ve sesizce seyrediyorum
Denizde iki sandal
Onları seyreden insanlar
Kimileri neşeli, sevinçli, kimileri kederli
Güneş dökmüş bulutlara renklerini bir tablo gibi
Sanki bin şiir yazılmış bu an'a
Herkes okumaya çalışıyor kendine yazılan şiiri
Kimi sevinerek, kimi üzülerek

Her an yagacak gibi göz yaşlarım
Nemlenmiş gözerim.
Bir el dokunsa boşalacak gibi
Düğüm, düğüm boğazım yine
Hasret, özlem, yanmışlık
Sulanmayı bekleyen bir çiçek gibi
Bekliyorum.

Sensizliğin tellerine konmuş martılar
Taş atasım var onlara. Uçurasım var
Yapamıyorum.
Bakıyorum güneşin kara bulutlara saklanışına

Sandallar uzaklaşıyor
Martılar hüznü, ben hüznü
Kalk diyorum
"hadi git. Sen yalnızsın hemde kalabalıklar içindeki yalnızlardan.
hadi git bak güneşi bile sakladı kara bulutlar"

Battı bir akşam daha güneş Ganita'da
Bazan kendime
"Her şey güzel olacak" diyorum
Ama yinede üzülüyorum.
neden?
Bir güneş daha battı Ganita' da kara bulutlara.
sessizz ve sedasiz.....
ve ben yine ayrılıyorum ganita'dan
Sensiz ve sessizz.....

Halil Aktaş